

ÖPPNA DÖRRAR

Tankar till 1:a Advent 20-11-29

Flygplatsen var rätt liten där borta på en av de filippinska öarna. Utan biljett fick man inte komma i närheten av ingångs eller utgångsdörren. På behörigt avstånd stod vi där bakom ett räcke tillsammans med andra som väntade någon resenär. De flesta hade blicken fäst på dörren med skylten "Arrivel"(ankomst). Genom tonade fönsterrutor kunde man otydligt se gestalterna av dem som snart skulle få passera den dörren. En och en kom de ut. "Jo, det där – det kan vara pappa". Men nej, inte denna gång heller. "Men nu, nu – titta det måste vara han. Så stor är bara pappa". Och det var han. Glädjen var stor. Med öppen famn sprang pappan sin lilla son till mötes.

Det är flera år sen dess, men situationen har etsad sig fast på min näthinna. Jag kom att tänka på den nu när vi med spänning öppnar alla de pyttesmå dörrarna i våra adventskalendrar.

I Bibelns bildspråk används dörrar, portar som liknelser som ofta syftar på relationen mellan Gud och oss människor.

Herren Jesus säger om sig själv att Han är dörren in till fårållan.

I Psaltaren uppmanas dörrarna att öppna sig, bli högre och vidare så att konungen kan dra in genom dem. Det är två exempel bara.

Och visst passar det att tala om dörrar när det gäller våra egna hjärtan. En Dörr som kan vara stängd för att mina små föreställningar låser in mig och hindrar mig att se och förstå något av Guds stora mysterium.

Eller när vi låter oss hindras av förenklade bortförklaringar att smaka på tanken om Guds existens eller hans godhet. Då gäller det att fast besluten hålla upp dörren för att ge sitt längtande innersta möjlighet att urskilja det rätta ljuset.

Jag är dörren, Jag är vägen. Jag är ljuset! Genom mig, bara genom mig kommer ni till Fadern, till Gud, sa Jesus.

Det är inte någon större skillnad mellan Jesu samtida och oss. När Han tågade in i Jerusalem, så fanns de som jublade, fast de inte förstod och la i Jesu handling en förväntan som inte gick i uppfyllelse. Inte då i alla fall.

Och så fanns de som kände sina hjärtan slå fortare: tänk om det ändå är Han, Guds konung och Messias som de gamla profeterna i tidigare århundranden berättat om?

Men nej; det passade ändå inte ihop med de föreställningar och förväntningar som man hade gjort sig. Fast deras hjärtan bultade.

Nej – Han kom på så annorlunda och oväntat sätt. En konung utan pompa och ståt som föddes in i det allra enklaste förhållanden. För den tanken fanns inga öppna dörrar.

Liknande är det när berg av mörka tankar om oss själva stänger dörren för Honom: "jag kan inte förlåtas, jag är ovärdig, mitt liv är så långt ifrån Gud, så ofta som jag vänd mig bort åt annat håll. Nej – hur skulle Gud kunna vara intresserad av mig?"

Då gäller det att höra uppmaningen och öppna dörren på vid gavel för att i stället lyssna på vad Gud säger: Om dina synder så skulle drypa av blod så skall Jag ändå tvätta bort dem.

I en av min barndoms julpsalmer heter det "Idag låser Han åter upp dörren till paradiset". Det är det underbara med Guds eviga och ofattbara kärlek till oss: Han tog initiativet, låste upp dörren för att sända sin Son. Och ende Sonen lät sig sändas. Lydig som den tjänande konung, avvisad av dem som trodde sig veta bättre; men ändå tjänande ända till det yttersta. För att rädda oss som är utfattiga i allt som skulle kunna bestå inför Guds helighet.

Adventstiden vill påminna oss om allt detta, men också pekar fram mot att den himmelska dörren ska öppnas ännu en gång.

Som flygplatsens "arriveldoor".

Då kommer Han som den strålande evige Konungen inför vilken alla knän skall böjas. Då alla folk ska erkänna och tjäna Honom. Då denna världs kaos och nöd ska ha sitt slut. Då tårar torkas och frid och fred ska råda.

Den lille grabben som väntade på sin pappa var inte osäker eller rädd inför hans ankomst. Nej han kände ju sin pappa alltför väl och gladdes stort under sin väntan.

Och där ligger kanske en av de stora hemligheterna med Advent. Man måste känna till Honom, veta om att hans hjärta klappa för oss och tagit emot hans famntag många gånger för att förväntansfull kunna glädjas.

Så får vi glädjas. Just så; glädjas och stämma in i adventssångernas jubel, förväntan och tacksamhet. Finns inte möjlighet för dig att stämma in i sången så går det alldeles utmärkt att läsa texterna och kanske upptäcka innehåll och djup som du inte sett tidigare!

Portar öppna er vida! Höj er uråldriga dörrar! Låt ärans konung dra in.

Vem är då ärans konung? Det är Herren, den väldige hjälten, Herren väldig i strid. Psaltaren 24:7-8

En välsignad Adventstid önskar jag dig/er!

Klaus